

απο δεχθῆ τὸν ἀντίχειρα, λογαζόντ^{αι} ὅτι πέναι ὄχει;

Ο χεῖρας ἐδωκεσαν μὴ ὄναι ἄπ. ὅπως εἴρη
ἀσθενη ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῆς, καὶ φαίνεται
ἕως διωκῶν, οὕτως ἐσαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀποῦ. ἀπεδωμανθάνομε, ὅτι εἰς ἄλλο
ἐρχόμενοι, καὶ ὄχι ἐξαιφνε νὰ φανῆ ἡ σὸλ
τὸν κρόνον ἐν μιᾷ σιγῇ. διὰ δὲ ἰσκόμεν
καὶ ἀκούομεν ἡς μίαν χεῖρα, ἡ ἡς τὸ λιν. ἐτῆ
ἀντίχεις ὅτι ἐναι καὶ δαβὸλ. διὰ τὴ ἐπίτη
δυντέρος παρῶν τοῦ χυ, ὅλην ἄνθρωπο τ
θέλη δὲ ῥθ ἄν ὄμου, καὶ ἡς τὸ μέλον αὐτοῦ ὄχει,
καὶ πάντες οἱ ἀνοὶ θέλουσι τὴ ἐβλ^{ει} π^{ει} ἐμδ^{ει} τ^{ει}.

ρην **Δ** ήθηα ὅτι ἀπὸ τῆς ἀίγης πον ἐρχετο ὁ ἀντίχεις.
καὶ ἔχουσα ἡς τὸ ἐναχε ἡ ἡς τὸ ἐναορμα;
ἀντα τὰυτα ἦναι μῆθοι τῶν Γεωργικῶν αἰν. διὰ
ὁ ἀντίχεις δὲν ἔχου καὶ ἐναορμα τοῖς ἴστον.
διὰ καὶ ἐν τῆ Γαλιλαίᾳ θέλη ἄθην ὅτι ὄφ
ἡ ἄθην καὶ ὄχει ὡς λέγει τῆ γραφῆ. σὺ μὲν λέοντ